

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-578

27.5.2026

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Kollisjon – forbikjøring – bal. § 8.

Klagers bil traff motpartens parkerte kjøretøy under forbikjøring på en fylkesvei. Motpartens bil sto i veikanten etter motorstopp. Da kjøretøyet foran klager blinket til høyre, la klager seg ut i motgående kjørefelt for å kjøre forbi, men forbikjøringen ble for knapp, og kjøretøyenes sidespeil traff hverandre. Ansvaret ble lagt på klager, som bestred dette og anførte at motpartens bil sto for langt ute i veibanen uten bruk av nødblink. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt, og viste til at det ikke var sannsynliggjort at motparten handlet i strid med trafikkreglene eller utviste uaktsomhet.

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmål om ansvarsfordeling etter en møteulykke mellom klagers kjøretøy og motpartens parkerte bil, oppstått i forbindelse med en forbikjøring.

Det oppsto en kollisjon mellom klagers og motpartens kjøretøy på en lokalvei/fylkesvei den 2.8.25. Klager kom kjørende i retning av motpartens bil, som sto parkert i veikanten etter motorstopp. Kjøretøyet foran klager blinket til høyre, og klager la seg derfor ut i motgående kjørefelt for å foreta en forbikjøring. Forbikjøringen ble imidlertid for knapp, og klagers sidespeil traff sidespeilet på motpartens kjøretøy.

Det ble ikke fylt ut felles skademelding, og partene var uenige om ansvaret for sammenstøtet. Motparten opplyste at bilen sto stille i veikanten, og at klager i forbindelse med forbikjøringen kom for langt over i motgående kjørefelt, slik at kjøretøyenes sidespeil traff hverandre. Klager anførte på sin side at uhellet skyldtes at motpartens bil sto for langt ute i veibanen uten bruk av nødblinklys.

Klager hadde tegnet forsikring i Tryg Forsikring NUF, mens motparten var forsikret i If Skadeforsikring NUF (heretter «foretaket»). Ansvaret for sammenstøtet ble pålagt klagers kjøretøy.

Saken ble bragt inn for Finansklagenemnda 31.10.25.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må ilegges delvis ansvar for sammenstøtet. Klager mener motpartens bil sto for langt ute i veibanen og viser til egne målinger og bilder fra stedet for å illustrere plasseringen. Bilen sto plassert på et uegnet sted i begynnelsen av en sving på en smal og trafikkert vei, selv om det fantes bedre muligheter for å stanse i nærheten. Klager mener dette er i strid med vegtrafikkloven § 3 og trafikkreglene § 17. Motpart har ikke dokumentert at nødblink var på, og det var ikke utplassert varseltrekant.

Foretaket har i det vesentlige anført at saken er korrekt behandlet med fullt ansvar for klagers kjøretøy. Motpartens bil sto stille i veikanten som følge av motorstopp og kunne ikke flyttes lenger ut av veibanen. Sammenstøtet oppsto da klager under forbikjøring kom for langt over i motgående

kjørefelt og traff motpartens sidespeil. Dette er en kjørehandling under klagers kontroll. Foretaket mener derfor at det ikke er grunnlag for å anvende bilansvarsloven § 8 bokstav a, b eller c, og at det heller ikke foreligger uaktsom medvirkning eller forsømmelse av skadebegrensningsplikten. Trafikkreglenes bestemmelser om parkering anses ikke relevante ved nødstopp.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarserkjennelse er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av motpartens forsikringsforetak. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre et grunnlag for ansvar hos motparten, gjelder hovedregelen om at partene må bære egen skade. Om det finnes felles undertegnet skademelding danner den alltid hovedgrunnlaget for avgjørelsen.

Ettersom det ikke foreligger felles skademelding, må vurderingen bygge på partenes forklaringer og øvrige bevis i saken. Ifølge klager skjedde uhellet i en slak, men uoversiktlig sving, hvor motpartens bil sto stille i veikanten i sørgående retning etter motorstopp. Klager kjørte nordgående, og den stillestående bilen ble først synlig fra en vinkel som gjorde det vanskelig å vurdere hvor langt den stakk ut i veibanen før klager var svært nær. Bilen foran klager blinket til høyre, og klager la seg derfor ut i motgående kjørefelt for å gjennomføre forbikjøring. Først da ble det tydelig at det var trangt å passere, noe som medførte sammenstøt mellom speilene.

Etter trafikkreglene § 12 nr. 2 bokstav a skal en fører før forbikjøring forsikre seg om at 'vegen er fri for hinder på tilstrekkelig lang strekning framover'.

På bakgrunn av klagers egen beskrivelse må det legges til grunn at klager observerte motpartens kjøretøy som en hindring, men likevel valgte å foreta forbikjøring i en slak og uoversiktlig sving. Klager tok dermed risikoen ved å gjennomføre forbikjøringen uten å forsikre seg tilstrekkelig om at 'vegen er fri for hinder på tilstrekkelig lang strekning framover', jf. trafikkreglene § 12 nr. 2. Det foreligger følgelig ansvarsgrunnlag for klagers kjøretøy etter bal. § 8 første ledd bokstav c.

Klager anfører at ansvaret bør deles fordi motpartens bil var parkert i veikanten, sto for langt ute i veibanen, og ikke hadde satt opp varselтрекant eller satt på nødblink.

Sekretariatet har mottatt begrenset dokumentasjon i saken. Det foreligger ingen bilder som viser kjøretøyenes faktiske plassering på skadestedet, kun klagers egne bilder av eget kjøretøy, angivelig ment å illustrere motpartens posisjon ved kollisjonen. Det er heller ingen fremlagt videoopptak eller vitneforklaringer som kan underbygge klagers påstander om at motpartens bil sto for langt ute i veibanen, eller at nødblink ikke var aktivert. Oppsett av varselтрекant anses uten praktisk betydning, da klagers kjøretøy kom kjørende mot motpartens bil, og det er videre uklart hvilke motorproblemer motparten hadde eller hvilke alternative muligheter vedkommende hadde for å stanse eller parkere. Etter gjennomgang av sakens dokumenter finner sekretariatet det ikke tilstrekkelig sannsynliggjort at motparten har handlet i strid med trafikkreglene eller utvist uaktsomhet som gir grunnlag for delt ansvar.

På bakgrunn av det ovennevnte er sekretariatet av den oppfatning at foretakets standpunkt om fullt ansvar for deg er korrekt i dette tilfellet. Vi ser derfor ikke grunn til å ta saken nærmere opp med foretaket.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).